

[Hauge.]

sig paa det Standpunkt i al Almindelighed at skrive Renter og Renters Rente paa paa de Henstandsytelser, der gives, og dette vil naturligvis føre til, at efterhaanden som Aarene gaar, vil Gælden til Statsboligfonden vokse, og selv om der paa foranstaaende Prioriteter afdrages noget, vil i mange Tilfælde, naar Henstandsperioden er udløbet, Forholdet være dette, at de paa-gældende Laantagere er i lige saa stor eller maaske større Gæld, end da de begyndte at faa Henstand. Nu siger den højtærede Ordfører, at hele dette Spørgsmaal vil finde sin Afgørelse senere, saaledes at de vedkommende ikke skal tabe Modet af den Grund, at Gælden vokser eller i alt Fald ikke formindskes, og at man senere kan komme og kræve betalt ogsaa den Del af Gælden, som opsummeres. Jeg kan tiltræde den Tanke fuldt ud, at hele dette Spørgsmaal skal finde sin Afgørelse paa et senere Tidspunkt, naar man har Lejlighed til at faa et Skøn over de vedkommende Ejendommers virkelige Værdi.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om der overfor ham har været fremsat Krav om Eftergivelse, og om der i noget Tilfælde er sket Eftergivelse. I Henhold til Loven kan Eftergivelse jo finde Sted, naar Ministeren har faaet Finansudvalgenes Bemyndigelse dertil. Jeg vil bede Indenrigsministeren paa givne Foranledning udtale sig ogsaa om dette Spørgsmaal, da der saa ofte sker Henvendelse til Finansudvalgets Medlemmer om hele dette Forhold. Jeg tror, det vil være nyttigt, at Ministeren giver en noget udtømmende Forklaring her i Rigsdagen paa, hvorledes hele dette Forhold ligger, saaledes at Forklaringen er tilgængelig for Offentligheden og er autentisk.

Pinstrup: Det var formentlig en For-glemmelse, thi ellers maatte det undre mig noget, at den ærede Ordfører ikke omtalte det Ændringsforslag, der er stillet udenfor Betænkningen af Indenrigsministeren og tiltraadt af Udvalget, da det indeholder noget nyt, og jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende kan ikke godkende den nye Praksis, der ved dette Ændringsforslag indføres. Det er vel første Gang under de nuværende Forfatningsforhold, at vi er gaaet dertil, at Staten betaler en Del af Københavns Kommunes Administration i Form af Tilskud til Københavns Overpræsidents Embedsudgifter, og jeg kan ikke billige, at der foreslaas her, at der gives Københavns Kommune et aarligt Tilskud dertil paa

40 000 Kr. Jeg mener, at hverken Tid eller Forhold er passende til at gaa ind i denne ny Praksis.

Parkov: Det ærede Finansudvalg vil jeg meget gerne bringe en Tak for den Ordning, der nu træffes med Hensyn til Tilskuddet til de danske Skytte- og Gymnastikforeninger. Jeg tror, det er en rimelig og forstandig Ordning, der her træffes, og jeg tror ogsaa, den vil finde Paaskønnelse hos alle Medlemmer indenfor disse Foreninger, saa meget mere som man fra alle Grupper indenfor Finansudvalget har givet Tilslutning dertil.

Det ærede Medlem Hr. Hauge sagde, at der var Tanker oppe om at dele disse Foreninger, og at man, hvis det blev til Virkelighed, selvfølgelig senere stod frit fra Finansudvalgets Side. Det er jeg ganske enig i. Hvorvidt der vil komme noget ud af disse Delingsbestræbelser eller ikke, skal jeg paa nærværende Tidspunkt ikke udtale mig om. Men jeg tror, det vil glæde Finansudvalgets ærede Medlemmer og sikkert alle ærede Medlemmer i dette Ting at erfare, at der stadig er Fremgang og en betydelig Fremgang indenfor de danske Skytte- og Gymnastikforeninger. Medens Medlemstallet i 1927 var 112 690, er det for 1928 steget til 124 265 eller med godt 11 500.

Jeg kan tilføje, at jeg ogsaa med stor Glæde ser, at der er ydet Dansk Idrætsforbund et forøget Tilskud. Det har altid for os staaet saaledes, at hvor man kunde yde Tilskud til disse Institutioner, skulde man gøre det, de Penge er særdeles vel anvendt. Jeg haaber, at man vil forstaa, at det er paa alle Skytters og Gymnasters Vegne, at jeg bringer Finansudvalget og det høje Ting, hvis det slutter sig til Forslaget, vor Tak.

Dahlgaard: Angaaende den ændrede Form for Bevillingen til Skytte- og Gymnastikforeningerne vil jeg gerne sige, at jeg har jo tidligere gjort opmærksom paa, at den hidtidige Form har medført, at der blev gjort Gymnasterne Uret i Forhold til Skytterne. Den Ændring, som jeg i Fjor foreslog, vilde, tror jeg, have gjort denne Uret god, men der er heller ikke Tvivl om, at om denne Form havde der ikke kunnet opnaas Enighed i Aar. Jeg vil dog sige, at den Form, som alle Partier nu i Finansudvalget har givet Tilslutning, giver i alt Fald Mulighed for en retfærdigere Fordeling af dette Statstilskud mellem Skytter og Gymnaster, og derfor har jeg kunnet tiltræde den. Men det er ganske rigtigt,